

வளமையை நோக்கி...

உரிச்சி... உரிச்சி... உரிச்சி உரிச்சி

மற்றவர்களைப் புரிந்து கொள்வது ஓர் அரிய செயல். மனிதர்கள் கூடும் இடம் எல்லாம் இணக்கமும் பிணக்கமும் மாறி மாறி வருவது இயல்புதான். இந்த இயல்பை விழிப்புணர்வோடு இருந்து கவனித்து அந்தந்த சூழலுக்கேற்ப, அவரவர் இயல்புக் கேற்ப நமது அணுகுமுறைகளைக் கையாளப் பழகிக் கொண்டால் வீணான மனக்குழப்பமோ, உறவு முறிவுகளோ நேராமல் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொருவர் இயல்பையும் புரிந்து கொள்வதில் அப்படி என்ன சிக்கல் என்று நினைக்கிறீர்களா? இதோ கண்ணதாசனின் பாடல் வரிகள் கூறுவதைக் கேட்டுப் பாருங்கள்.

‘எல்லாம் நாடக மேடை-அதில்
எங்கும் நடிகர் கூட்டம்
உருவம் தெரிவதுபோல்-அவர்
உள்ளம் தெரிவது இல்லை’

ஆமாம்... உருவம் வெளியில் தெரிகிறது. உள்ளமோ தெரிவதில்லை. அதுதான் உறவுகளில் ஏற்படும் சிக்கல்களுக்கு அடிப்படை. கண்ணுக்குத் தெரியாத உள்ளம்தான் ஒவ்வொரு மனிதனின் செயல் பாட்டையும் தீர்மானிக்கிறது.

இதைத் தெளிவாக்கும் கண்ணதாசனின் மற்றொரு பாடலைக் காண்போம்.

‘யாரடா மனிதன் இங்கே.. கூட்டிலா
அவனை இங்கே’

எனத் தொடங்கும் பாடல் தொடர்வதைப் பாருங்கள்.

‘மனிதரில் நாய்கள் உண்டு
மனிதரில் நரிகள் உண்டு
பார்வையில் புலிகள் உண்டு
பழக்கத்தில் பார்ப்பும் உண்டு
நாயும் நரியும்-புலியும் பார்ப்பும்
வாழும் பூமியிலே
மானம் பண்பு ஞானம் கொண்ட
மனிதனைக் காணவில்லை’

இதுவும் பல நேரங்களில் பல இடங்களில் காணக்கிடைக்கும் உண்மைதான்.

‘படித்தால் மட்டும் போதுமா’ என்னும் படத்தில் வரும் கண்ணதாசனின் பாடல் மனித மனத்தையும் அவன் செயல் பாட்டையும் படம் பிடிக்கிறது.

‘குரங்கு மரத்தில் இருக்கும்-சிலபேர்
மனத்திலும் இருக்கும்.
கொடுமை வில்லிலும் இருக்கும்
சிலபேர் சொல்லிலும் இருக்கும்
நீ வனத்திலும் இருக்கும்-சிலபேர்
கருத்திலும் இருக்கும்’

என்று தொடர்கிறது பாடல். இவை அத்தனையும் வாழ்வின் நிஜம்தானே! ஆனால் மனிதரைப் பார்த்த மாத்திரத்தில் அத்தனையையும் புரிந்துகொண்டுவிட முடிகிறதா என்ன? இப்படி முரண்பாடாய் நடந்து கொள்ளும் மனிதர்களைப் பார்த்து நொந்துபோய் எழுதப்பட்ட பாடலைச் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்.

‘போயும் போயும் மனிதனுக்கிந்த
புத்தியைக் கொடுத்தானே-இறைவன்
புத்தியைக் கொடுத்தானே..

கண்களிரண்டில் அருளிநுக்கும்
சொல்லும் கருத்தினில் ஆயிரம்
பொருளிநுக்கும்- உள்ளத்தில்
பொய்யே நிறைந்திருக்கும் - அது
உடன் பிறந்தோரையும் கருவறுக்கும்'

ஆக... மனித மனதிற்குள்
ஒளிந்திருக்கும் பொய்-உடன் பிறந்த
உறவுகளையும் கருவறுத்துவிடும் என்கிறார்
கவிஞர். மறுக்க முடிகிறதா என்ன?

'வந்த நான் முதல் இந்த நான் வரை
வானம் மாறவில்லை-மனிதன்
மாறிவிட்டான்'

என்று தொடங்கி...

'நிலை மாறினால் குணம் மாறுவான்
பொய் நீதியும் நேர்மையும் பேசுவான்
தினம் ஐதரியும் வேதமும் கூறுவான்
அது வேதன் விதி என்றோதுவான்'

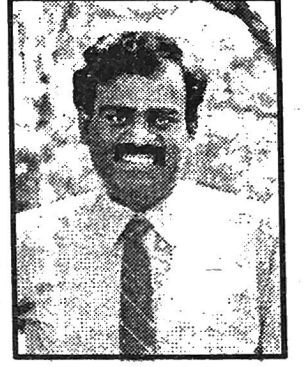
என்று மனிதனின் நிறம் மாறும்
புத்தியை சந்தர்ப்பவாதத் தனத்தைப்
பழித்துரைக்கிறார் கவிஞர்.

மற்றொரு பாடல் அழகான உண்மையை
அப்பட்டமாகப் படம் பிடிக்கிறது.

'தீபத்தை வைத்துக் கொண்டு
திருக்குறளும் படிக்கலாம்
தீயைக் கொண்டு மூடிரெல்லாம்
ஊரைக் கூட எரிக்கலாம்
கோபம் மட்டும் அடங்கி விட்டால்
கோபுரத்தில் ஏரளாம்... குணமிருந்து
மனமிருந்தால் கடவுளாக மாறலாம்'

என்று மனிதனுக்குள் புதைந்திருக்கும்
ஆற்றலைப் புலப்படுத்துவதோடு அவனுக்குள்
இருக்கும் கோபம் என்னும் தீய குணத்தால்
ஏற்படும் விபரீதத்தையும் சொல்லலாம்
சொல்லி குணத்தால் உயர்ந்தால் அவனே
மகாத்மா ஆகலாம் என்னும் உண்மையை
உணர்த்தும் வரிகள் இவை. எல்லாம்
இனிய நந்தவனம்

தெரிந்து இருந்தும் சில
நேரங்களில் பலரும் தம்
நெஞ்சம் பொறுக்காமல்
கொதிப்படைவது ஏன்?
என்னும் நமது கேள்விக்குக்
க வி ரு ர
பதிலுரைக்கிறார்.

'இருட்டில் மறைந்து கொள்ள
விளக்கணைப்பார் - சிலர்
கிணற்றில் இருந்து கொண்டு
உலகைப்பார்!
நெருப்பை மடியில் வைத்து
மறைத்திருப்பார் - அந்த
நீசரை யார் உலகில் பொறுத்திருப்பார்?'

என்கிறார். சரி இதெற்கெல்லாம் தீர்வாக
என்ன சொல்கிறீர்கள் என்கிறீர்களா?

நம் வழக்கில் உள்ள மொழிதான்
உன்னதமான மருந்து.

'ஆடுற மாட்டை ஆடிக் கறக்கணும்
பாடுற மாட்டை பாடிக் கறக்கணும்'

ஆமாம்... பழகும் வகையில் பழக
வேண்டுமானால் அதற்குப் பல நற்குணங்கள்
தேவை. குறிப்பாக மனிதர்களிடையே அன்பு
பெருக வேண்டும். மன்னிக்கும் குணம் மலர
வேண்டும். குறைகாணும் இயல்பை மாற்றிக்
கொள்ள வேண்டும். இவையெல்லாம்
மனிதன் மாண்புகளை வளர்க்கும்
பெருந்தன்மைகள் ஆகும். இந்தப்
பெருந்தன்மைகள் மிகும்போது ஒரு மனிதன்
பக்குவம் பெற்றவனாகிவிடுகிறான்.

என்ன வாசகர்களே! இந்தத்
தீர்வுகளை நமது வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க
முயல்வோமா? கற்றுக்கொண்ட எதுவுமே
கடைப்பிடிக்கப்பட்டால்தான் பயன்
விளையும். இல்லையேல் எவ்வித மாற்றமும்
ஏற்படாது. ■